

Борисенко А.В.,
Хоцяновський А.М.,
Протівень М.Ф.,
Відерська Г.В.,
Андрушко О.М.

ЗАСТОСУВАННЯ ВНУТРІШНЬОТКАНИННОЇ ОЗОНДЕСТРУКЦІЇ ПРИ ЛІКУВАННІ ГІПЕРТРОФІЧНОГО ГІНГІВІТУ

Національний медичний університет імені О.О.Богомольця

Резюме: В статті представлена використання озону, як засобу запобігання ускладнень при використанні іскрової електродеструкції при гіпертрофічних процесів тканин пародонта.

Ключові слова: гіпертрофічний гінгівіт, іскрова діатермодеструкція, внутрішньотканинне озоноутворення, лікування.

На сьогоднішній день в медичній практиці широко застосовують озон для лікування різних запальних, гіпертрофічних, онкологічних та інших патологічних процесів. Для проведення лікування методом озонотерапії запропоноване різноманітна медична апаратура і методики її проведення.

Гіпертрофічний гінгівіт зустрічається досить часто, особливо серед молодих пацієнтів. Наявних консервативних методів лікування гіпертрофічних процесів тканин пародонта занадто мало і часто вони малоекективні. Крім того, для проведення різних методів видалення гіпертрофованих тканин пародонта необхідно мати на увазі досягнення високого косметичного ефекту, який не буде порушувати анатомічну форму ясен.

У зв'язку з цим, нами розроблено і запатентовано апарат і спосіб електроіскрової коагуляції із використанням методу внутрішньотканинного руйнування і утворення озonoвої зони в місці втручання (Авторське свідоцтво №1648410 «Електрофульгуратор» 15 січня 1991 р., Деклараційний патент №8775 «Спосіб стерилізації кореневих каналів зубів» 15 липня 2005 р., Бюл.№7).

Апарат «Електрофульгуратор» створює іскровий розряд із частотою 200 кГц, силою струму 50 мкА, напругою 2000 в (2 кв). Внаслідок його дії навколо електрода утворюється велика кількість внутрішньотканинного озону.

Метод іскрової озонокоагуляції відносно безболісний проводиться дуже швидко за кілька хвилин, залежно від обсягу гіпертрофованої тканини.

Методика проведення іскрової озонокоагуляції складається із наступних етапів:

1. Підготовка пацієнта до проведення операції методом озонокоагуляції на яснах.

Пацієнту проводять зрошення ротової порож-

нини розчином антисептиків (р-н фурациліну 1:1000, мікроциду, хлортексидину тощо), або ж настоями із трав ромашки, календули, свкаліпу, юглону. Зону слизової оболонки ясен, що підлягає коагуляції знеболюють розчином анестетиків: 10% лідокаїном, 2% артикаїном, ультракаїном, знеболювальним гелем із анестетиком.

2. Підготовка апарату «Електрофульгуратор» для проведення озонокоагуляції гіпертрофованіх тканин ясен.

Наконечник апарату із голкоподібною насадкою стерилізують за допомогою спрею «Бацилол» триразовим зрошенням. Голкоподібну насадку фіксують у наконечнику. Підключають апарат до електромережі і перевіряють його роботу за допомогою педального вмікача.

3. Проведення операції. Після знеболення голкоподібний електрод підводять до краю ділянки гіпертрофованих ясен. Включають педальний вмікач апарат і проводять іскрову озонокоагуляцію зони гіпертрофії ясен. Для проведення цієї операції необхідно кілька хвилин, в середньому - 3-4 хвилини.

4. Контрольне обстеження операційного поля проводять через 2-3 доби. За цей час відбувається післяопераційне відторгнення некротичних гіпертрофованих тканин ясен і їх поступове загоєння. Для більш швидкого загоєння і епітелізації, використовують різні лікарські препарати з протеолітичними ферментами, сорбентами, протизапальними препаратами, кератопластиками, тощо.

Дослідження було проведено на 25 пацієнтах, у яких був діагностований гіпертрофічний гінгівіт

з різним ступенем розростання ясен. Гіпертрофія II ступеня була діагностована у 15 пацієнтів, III ступеня - у 10 пацієнтів. В більшості - 20 випадків це були молоді люди віком 20-25 років. В них був діагностований гіпертрофічний гінгівіт, у решти 5 пацієнтів віком від 30-40 років - симптоматичний гіпертрофічний гінгівіт.

До втручання і після проведення озонодеструкції гіпертрофованих тканин ясен, у всіх пацієнтам було проведено клініко-лабораторне обстеження. Всім пацієнтам визначали рівень гігієни порожнини рота за Федоровим-Володкіною (1971). В середньому він складав $2,1 \pm 0,15$ бали, що вказувало на недостатню гігієну порожнини рота пацієнтів. Як показник запального процесу в гіпертрофованих тканинах ясен використовували пробу Шіллера-Писарєва. Вона була позитивною у всіх пацієнтів.

Із лабораторних методів обстеження проводили загальний аналіз крові, цитологічне дослідження ясенних та пародонтальних кишень, міграцію лейкоцитів у порожнину рота (за М.А.Ясиновським, 1931), моноцитограму. Як показали дані загального аналізу крові особливих змін не відмічено, виявлене незначне збільшення кількості лейкоцитів та прискорення ШОЕ.

Дані цитологічного дослідження в більшості випадків вказували на наявність в ясенних та пародонтальних кишенях найпростіших і грибків мікрофлори, яка сприяє проявам гіпертрофічних процесів.

Показники міграції лейкоцитів в ротову порожнину перевищували норму в кілька разів, що свідчило про значний застій крові в судинах ясен. Різниця між живими і мертвими лейкоцитами вказувала на незначний хронічний запальний процес в яснах.

USAGE INTERTISSUE OZONODESTRUCTION IN TREATMENT OF HYPERTROPHIC GINGIVITIS

Borysenko A.V., Chotcanovs'ci A.M., Protiven N.F., Viderska A.V., Andrushko O.M.

Abstract: In article the ozone usage as profilactic meazues of complications of electrodestruction during treatment of hypertrophic gingivitis was presented

Key words: hypertrophic gingivitis, treatment, ozonodestruction.

Список літератури

1. Данилевський М.Ф., Борисенко А.В., Політун А.М., Антоненко М.Ю., Сідельнікова Л.Ф., Неструєв О.Ф. Терапевтична стоматологія. Захворювання пародонта. Том 3. – К.: Медицина, 2008. – С. 197.
2. Миненков А.А., Филимонов Р.М., Покровский В.М. и др. Основные принципы и тактика озонотерапии. – К.: Медицина, 2001. – 18 с.
3. Безрукова И.В., Петрухина Н.Б. Озонотерапия в стоматологической практике. - Международное информационное агентство, 2008. – 88 с.
4. Федоров Ю.А. Терапевтическая и ортопедическая стоматология. К.: Здоров'я, 1971. – Вып.1. – С. 119.
5. Ясиновский М.А. К физиологии, патологии и клинике слизистых оболочек. Харьков, «Наука и мысль», 1931. – 172 с.